

PARTICULARITĂȚI DE PROIECTARE A PRODUSELOR VESTIMENTARE EXTERIOARE DE CROIALĂ CHIMONO

BALAN Stela, TUTUNARU Irina, IROVAN Marcela, ALCAZ Olga
Universitatea Tehnica a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova

Abstract: Studiul particularităților constructive ale croielilor care generează forme moi, flexibile, capabile să ofere confort în purtare permite proiectarea modelelor noi de produse vestimentare exterioare, care se încadrează perfect în tendințele modei. Una din croielile de bază care oferă produselor suficientă libertate și lejeritate, precum și posibilități nelimitate în dezvoltarea formei mânecii este croiala chimono, care astăzi se regăsește în toate tipurile de produse vestimentare cu sprijin pe umeri pentru femei. În lucrare se prezintă rezultatul unui studiu privind identificarea unui algoritm de proiectare a construcțiilor de croială chimono de formă moale flexibilă care poate servi ca bază pentru diversificarea modelelor de această croială.

Cuvinte cheie: tipar de bază, croiala chimono, îmbrăcăminte exterioară

1. INTRODUCERE

În sezonul de iarnă curent designerii au pus accent pe diverse variante ale mânecii, forma și croiala căreia sunt influențate de diverse stiluri istorice. Modelele deseori au la bază croiala chimono în forma sa pură sau derivă de la aceasta. Croiala chimono stă și la baza diverselor modele de pelerine și poncho – produse vestimentare în trend. Ca o caracteristică determinantă pentru identificarea croielii chimono este modalitatea de croire a mânecilor indivizibil de reperele față și spate, fiind omisă linia de aplicare a mânecii în răscoială. Mânecile de această croială se caracterizează printr-o varietate mare de volume – de la foarte mici până la foarte mari.

2. CERCETĂRI EXPERIMENTALE

În construcțiile de croială chimono volumul mânecii este dirijat de valoarea unghiului, format de linia umărului și linia superioară a mânecii, de adâncimea răscoielii de mânecă și lățimea mânecii. Valorile mici ale unghiului de înclinație a mânecii în raport cu linia umerală generează forme moi, cu mâneci voluminoase, care se așează în formă de falduri moi în zona răscoielii de mânecă. Și invers, unghiul mare dintre linia superioară a mânecii și cea umerală permite proiectarea mânecilor înguste, care repetă fidel forma umărului, iar pentru asigurarea libertății în mișcare apare necesitatea suplimentării construcției cu tăieturi, prevăzute pentru introducerea unui reper suplimentar – a pavei.

Construcția produsului de croială chimono poate fi proiectată pe tiparul de bază cu mâneca clasică aplicată, corespunzător tipului de produs în care se introduc construcții suplimentare sau prin aplicarea procedeelelor de modelare constructivă care stabilesc condițiile de alipire a reperelor mânecii la conturul corpului de produs

și obținerea reperelor de configurație necesară. Pentru a asigura funcționalitatea produsului de croială chimono se recurge la majorarea valorilor adaosurilor la nivelul perimetrului bustului, pentru perimetrul axilar al brațului și adâncimea răscoiiei de mânecă indiferent de metoda de obținere a conturilor reperelor.

În lucrare se abordează algoritmul de proiectare a construcției de croială chimono de formă moale flexibilă, pentru care, anterior proiectării reperelor indivizibile ale mânecilor, se recurge la o transformare a conturilor inițiale, care va asigura calitatea viitorului tipar și, implicit, a viitorului produs. Algoritmul de realizare a lucrărilor specifice acestei etape se prezintă în tabelul 1, iar conturul rezultat – în figura 1.

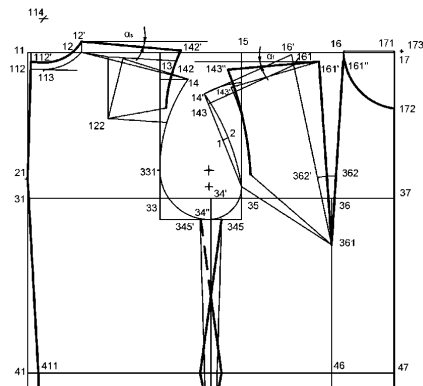


Figura 1: Transformarea conturului tiparului de bază de croială clasică în chimono

Tabelul 1: Algoritmul de transformare a tiparului de bază a produsului vestimentar de croială clasică în cel de croială chimono

Nr. crt.	Segmentul constructiv	Notarea	Relația de calcul	Modalitatea de proiectare
1.	Transferul pencei de omoplat în linia răscoiiei de mânecă. Poziția nouă a punctului umeral – punctul 142.			
2.	Ridicarea bazei răscoiiei gâtului	113-113'	0,5...1,0 cm	↑ pe verticală
3.	Ridicarea liniei umărului la spate	12-12'	0,5...2,0 cm	↑ pe perpendiculare la linia umărului
		142-142'	0,5...2,0 cm	
4.	Linia umărului se trasează, unind punctele 12' și 142'. Linia nouă a răscoiiei gâtului se trasează prin curbă lină, care repetă configurația conturului inițial.			
5.	Coborârea liniei umărului la față	16'-161	0,5...2,0 cm	↓ pe perpendiculare la linia umărului
		14'-143	0,5...2,0 cm	
6.	Punctele 161 și 143 se unesc prin dreaptă.			
7.	Transferul pencei de bust în linia răscoiiei de mânecă. Transferul poate fi parțial (cota de transfer se stabilește astfel, ca alungirea răscoiiei de mânecă la față să fie realizată cu aceeași valoare ca și la spate) sau total. Poziția nouă a punctului umeral – punctul 143'.			
8.	Egalarea laturilor pencei	361-161"	361-161'	↑ pe latura dreaptă a pencei
9.	Se egalează nivelul de înclinație a liniilor umerale, determinantă fiind linia umărului la spate: $\alpha_s = \alpha_f$ – punctul 143'.			

10.	Adâncirea răscoirii de mânecă	33-33' =35-35'	1,5 cm...linia taliei	↓ pe verticalele din 33 și 35
11.	Poziția liniei laterale	31-34'	0,5/31-37/	→ pe linia 31-37
12.	Prin punctul 34' ↓ se trasează o verticală, care intersectează linia 33'-35' în punctul 34" și linia terminației în punctul 54.			
13.	Majorarea adaosului de bust	34"-345'	0...5 cm	→ pe linia 33'-35'
		34"-345'	0...5 cm	← pe linia 33'-35'
14.	Suplimentarea cu lățime la nivelul liniei șoldurilor	54-541' 54-541'	0,5Δl _ș	← → de la punctul 54 pe linia șoldurilor
15.	Punctul 345 se unește cu punctul 541, iar 345' – cu punctul 541'. La nivelul liniei taliei se poate realiza o cambrare a liniei laterale cu o valoare de până la 1,5 cm pentru fiecare contur.			

Reperele spate și față ale corpului de produs urmează să fie completate cu construcții specifice mânecii de croială chimono. Algoritmii de realizare a acestor construcții se prezintă în tabelul 2, iar rezultatul grafic – în figura 2.

Tabelul 2: Algoritmii de proiectare a mânecii de croială chimono de formă moale, flexibilă

Nr. crt.	Segmentul constructiv	Notarea	Relația de calcul	Modalitatea de proiectare
Proiectarea reperului posterior al mânecii (figura 2, a)				
1.	Linia superioară a mânecii se trasează sub unghi de 0...17° față de linia umerală. Cu cât este mai mică valoarea acestui unghi, cu atât mai lată va fi mânecă.			
2.	Trasarea liniei superioare a mânecii	β_s	0...17°	↓ în raport cu linia umerală
3.	Lungimea mânecii	142'-94	$L_m + A_{Lm}$	↓ pe linia superioară a mânecii
4.	Linia terminației mânecii	94-941	$0,5 P_{am} + A_{Pam}$	↓ pe perpendiculara la 142'-94
5.	Punctele 345 și 941 se unesc prin dreaptă. Configurația liniei inferioare a mânecii, care trece în linia laterală depinde de model și se definitivează prin curbă lină.			
6.	Se definitivează conturul liniei superioare a mânecii, care trece lin în linia umerală.			
7.	Linia terminației se definitivează astfel, încât ambele extremități să formeze unghiuri drepte cu liniile superioare și inferioare.			
Proiectarea reperului anterior al mânecii (figura 2, b)				
8.	Trasarea liniei superioare a mânecii	$\beta_f = \beta_s$	0...17	↓ în raport cu linia umerală
9.	Lungimea mânecii	143"-94'	$L_m + A_{Lm}$	↓ pe linia superioară a mânecii
10.	Linia terminației mânecii	94'-941'	$0,5 P_{am} + A_{Pam}$	↓ pe perpendiculara la 143"-94'
11.	Punctele 345' și 941' se unesc prin dreaptă. Configurația liniei inferioare a mânecii, care trece în linia laterală se definitivează în același mod ca și pe reperul spatelui.			

Verificarea construcției se realizează prin măsurarea acesteia la nivelul principalelor linii constructive – linia bustului, linia taliei și linia șoldurilor. Valorile obținute se compară cu cele calculate prin sumarea indicatorului dimensional corespunzător

cu adaosurile selectate. Pentru reperele anterior și cel posterior ale mânecii se verifică lungimea conturilor superior și cel inferior.

În cazul depistării abaterilor este necesar de a interveni în construcție pentru a remedia necorespondențele.

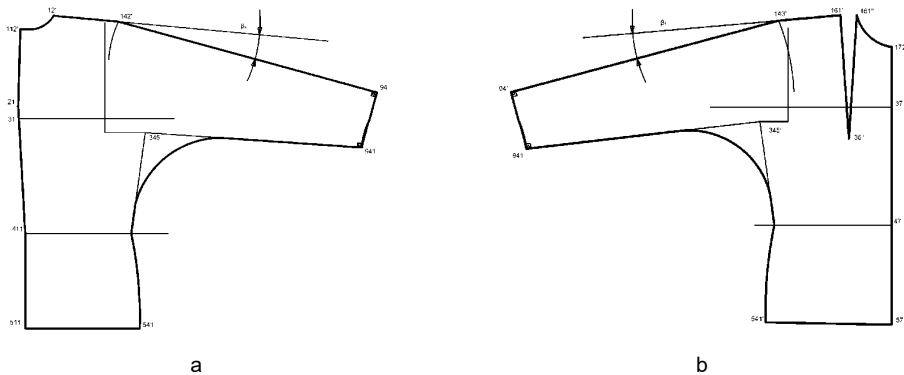


Figura 2: Proiectarea reperelor mânecii de croială chimono:
a – reperul posterior al mânecii; b – reperul anterior al mânecii

CONCLUZII

Croiala kimono contemporană se bazează pe costumele istorice, în special pe croiala tradițională a tunicilor. Configurația relativ simplă a reperelor produselor vestimentare care se încadrează în această croială reduce din complexitatea de prelucrare tehnologică, făcând-o suficient de atractivă pentru producerea la scară industrială. Mai mult ca atât, conturile menționate pot servi ca bază pentru dezvoltarea sortimentală a produselor vestimentare prin modificarea formei primare a mânecii, introducând diverse elemente constructiv-decorative. Produsele de croială kimono pot fi obținute prin mai multe metode, fiecare din ele prezentând avantaje și dezavantaje în funcție de condițiile de aplicare a acestora. Importantă va fi decizia proiectantului de a utiliza una sau altă metodă de obținere a produselor vestimentare de croiala kimono în funcție de experiența proprie, sistemul de fabricație a îmbrăcăminte, complexitatea metodei, timpul necesar realizării construcției și calității de poziționare a produsului pe corpul uman.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Радченко И. А., Косинец И. Б., *Справочник закройщика*, Москва, Издательский центр Академия, 2008, 416 стр.
- [2] Радченко И. А., *Основы конструирования женской одежды. Часть 2*. Москва, Издательский центр Академия, 2007, 240 стр.